

בריאת האישה

מאגדות מאורי
אסף ותרגום מארה צסאר

לקראת סוף הבריאה
הראשונה, יוא, בורא של
הארץ והשמיים, של ההרים
ושל הכל מסביב, הביט
למטה על אל היערות
והציפורים ששמו טאמה,
ושמע שזה קורא בקול רם

"יוא נתן לי זכות לעשות
יערות והרים כל הדגים
שבמים והציפורים ששרות
בקולות יפים שונים...
ובכל זאת אדם הולך לבדו.
האם זה לתמיד, האם
יתחלק עם מישהו בארץ
יפה זאת או שיישאר בודד
כל חיו?"

יוא, היוצר העליון שמע
את טאמה ואמר לו "לך
בשחר לשפת המים, קח
מהאדמה האדומה ששם,
ועצב דמות, כמו של אדם,
אך רכה יותר, כי האדמה
החמה שליד המים
מחזיקה בזרע של חיים
העתידים.

והאל טאמה, אל היערות
והציפורים נשמע ליוא וניגש
לשפת המים. הוא ערבב את
האדמה עם אזוב והמתיק
אותה עם פרחים ודבש. הוא
עיצב אותה בכל היופי שראה
על פני האדמה ונתן לה
צורה של אישה.

אל הרוחות הביט על כך
ביראת כבוד ולחש לטאמה
"קח מהנשימה שלי, תן לה
חיים."

וטאמה נשם את החיים,
ואחר כך רכן מעל הצורה
מהאדמה ונשף חזק בנחירי
אפה. ואז החזה נע. הדמות
נשמה עמוקות והתעטשה
"אטשיי!"

כל האלים הביטו, חייכו
ובעצה אחת קראו לה בשם
מאורורה. ואז, כמו
שהנשימה של חיים נכנסה
לדמות, אותה עיצב טאמה,
האדמה הפכה לבשר של
אישה, חלקה כמו האזובים
שליד המים. שערותיה היו
כהות כמו היער ומקושטות
בפרחים וציפורים שרות.
גבעות וגיאות נתנו לה צורה
ועיניה היו כמו בריכות אור
השמש.

טאמה פשט את ידיו
לקראת הנערה היפהפה
וקרא לה
"הינה-אהו-או-נה", אישה
של אדמה, חברה לאדם."

האלים הביטו על
"הינה-אהו-או-נה",
ובמצמוץ עין הלבישו אותה
בשמלה נהדרת, שזרחה
בירוק וזהב לאור השמש.
על כתפיה שמו לה מעיל,
עשוי נוצות היפות ביותר
שעל האדמה.

ואז אמר טאמה
להינה-אהו-או-נה "במשך
היום מעיל הנוצות שלך
יהיה כחול, וכשהאור עוזב
את הארץ הנוצות יהפכו
לאדום לזהב. ובלילה
הנוצות תהינה שחורות,
שחורות כמו שמיים עם
מיליונים של כוכבים נוצצים
מעל פני האדמה. את
האישה הראשונה
שנבראה."

האגדה מספרת שכל
אדם שמחפש ברצינות
עזר כנגדו צריך רק לעצב
את דמותה מהאדמה
האדומה.

ואז להמתין.....

